

større viden, udvikle udvekslingen af information og gode erfaringer, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne.

Regler med et sådant formål må antages i alt væsentligt alene at angå forholdet mellem EU-organerne og medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne indbyrdes. Det er således umiddelbart nærliggende at antage, at bestemmelsen ikke i almindelighed vil blive anvendt til at skabe umiddelbart gældende rettigheder og pligter for borgerne.

Efter ordlyden af artikel 118, stk. 2, 3. led, kan Rådet imidlertid udstede alle former for foranstaltninger, herunder forordninger og direktiver. Det kan derfor ikke udelukkes, at Rådet i særlige tilfælde vil kunne udstede regler med umiddelbar virkning for borgerne i medfør af artikel 118, stk. 2, 3. led.

Dette forhold indebærer dog ikke i sig selv, at artikel 118, stk. 2, 3. led, udvider EF's kompetence til at udstede retsakter. Bestemmelsen giver alene EF adgang til at træffe foranstaltninger vedrørende informationsudveksling på områder, der som ovenfor anført allerede i dag må antages at være omfattet af EF's kompetence. Hertil kommer, at det som anført må antages at have undtagelsens karakter, at det vil være nødvendigt at anvende artikel 118, stk. 2, 3. led, til at udstede bestemmelser med umiddelbar virkning over for borgerne.

Justitsministeriet finder det på denne baggrund nærliggende at antage, at sådanne umiddelbart anvendelige regler om informationsudveksling m.v., som er påkrævede for, at EF og medlemsstaterne effektivt kan administrere regler vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitikken, ville kunne udstedes med hjemmel i den gældende traktats artikel 235.

Sammenfattende er det derfor Justitsministeriets opfattelse, at Amsterdam-Traktatens bestemmelser om social- og arbejdsmarkedspolitik næppe kan antages at forudsætte anvendelse af grundlovens § 20.

3.3.8. Forbrugerbeskyttelse.

a) Ændringernes indhold.

Den gældende EF-Traktat indeholder i artikel 129 A følgende bestemmelse om forbrugerbeskyttelse:

»1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved:

- a) foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 110 A som led i gennemførelsen af det indre marked,
- b) særlige aktioner, som støtter og supplerer den politik, Medlemsstaterne fører med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og sikre en passende forbrugeroplysning.

2. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg de særlige aktioner, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

3. Aktioner, som vedtages i medfør af stk. 2, er ikke til hinder for, at den enkelte Medlemsstat opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne Traktat. De meddeles Kommissionen.«Det kan give anledning til en vis tvivl, om begrebet »aktioner« i bestemmelsens stk. 1, litra b, giver Rådet kompetence til at udstede umiddelbart anvendelige retsakter. Udtryk som »bestemmelser« og »foranstaltninger« omfatter samtlige de typer retsakter, der er defineret i art. 189. Det er derimod ikke endeligt afklaret, om udtrykket »aktioner« alene dækker over mindre vidtgående beslutninger (typisk programmer, projekter, kampagner og lignende med mulighed for finansiel støtte fra Fællesskabet), eller om det f.eks. også kan omfatte direktiver.

Ved Amsterdam-traktaten ændres artikel 129 A, således at bestemmelsen nu får følgende ordlyd:

»1. For at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau bidrager Fællesskabet til at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og til at fremme deres ret til oplysning og uddannelse og til at organisere sig for at beskytte deres interesser.

2. Forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Fællesskabets politikker og aktiviteter.

3. Fællesskabet bidrager til at nå målene i stk. 1, ved

- a) foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 100 A som led i gennemførelsen af det indre marked
- b) foranstaltninger, som støtter, supplerer og overvåger den politik, medlemsstaterne fører.